

ného, ani z pense, ani ze zaopatřovacích požitků, nýbrž jejím základem jest nájemné, tedy něco zcela jiného, než jest uvedeno v předpisech st-lem citovaných, nemůže se st-l předpisů těchto dovolávati na doklad toho, že uvedené osvobození vztahuje se i na dávku z nájemného a na poplatek za používání stok, pročez není nss-u třeba zabývati se námitkou stížnosti, že ustanovení vl. nař. č. 143/22 k § 57 v ten rozum, že zákonem čís. 329/21 zrušen byl i § 138 zák. čl. XXII:86, odporuje zákonu. Jest tedy i tato námitka bezdůvodná. — — — — —

č. 7600.

Zaměstnanci veřejní. — Školství: Také adjunktovi vys. školy, jehož požitky a časový postup se na základě singulérního správního aktu řídí předpisy platnými pro státní učitele škol středních, jest při propočtení doby podle zák. č. 222/20 sraziti 4 leta čekatelská.

(Nález ze dne 1. prosince 1928 č. 31.913.)

Prejudikatura: Boh. A. 1340/22.

Věc: Dr. Adolf E. v Praze proti ministerstvu školství a národní osvěty o propočtení služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l sloužil od 1. ledna 1906 jako výpomocný asistent podle § 2 min. nař. z 1. ledna 1897 čís. 9 ř. z. při české vys. škole techn. v Praze, později byl ustanoven asistentem podle § 1 téhož nař. a výnosem min. vyuč. z 2. srpna 1909 byl jmenován adjunktem se služným 2.400 K ročně a akt. přídavkem podle IX. hodn. třídy. Podle usnesení vlády z 19. prosince 1921 byl výnosem min. škol. z 8. února 1922 zařaděn dnem 1. září 1919 ad personam do VII. hodn. třídy a přiznány mu požitky 1. plat. stupně této hodn. třídy. Při tom bylo vysloveno, že st-lovy požitky jakož i jeho časový postup se bude řídit dle předpisů platných pro učitelstvo na státních školách středních.

Příhláškou z 26. února 1921 uplatnil st-l nárok na propočtení služ. doby a to civ. stát. služby od 1. ledna 1906, 5 vál. pololetí a jednoho roku 2 měsíců služební doby jinaké, úhrnem 16 roků 8 měsíců.

Zsp v Praze rozhodnutím z 22. května 1926 propočtetla st-li podle zák. č. 222/20, č. 541/19, vl. nař. čís. 666/20 a min. výnosu z 20. září 1922 č. 15462 celkovou započítatelnou dobu služební podle zásad platných pro učitelstvo na školách středních ke dni 1. lednu 1921 — — — úhrnem 16 roků, 11 měs., 18 dní; z toho mu podle čl. VII § 4 zák. č. 541/19 odečetla 4 roky čekatelské, takže zbyla k zařazení do vyšších požitků k 1. lednu 1921 úhrnná doba 12 roků, 11 měsíců a 18 dní.

Proti tomuto rozhodnutí podal st-l, pokud jde o odečtení let čekatelských, odvolání, které bylo nař. rozhodnutím zamítnuto. — — —

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou:

Stížnost nenamítá nic proti zásadnímu nazírání žal. úřadu, že st-li sluší ve smyslu ustanovení zhora uvedeného usnesení vlády z 19. prosince 1921 propočísti služební dobu podle zák. č. 222/20 a vl. nař. č. 666/20 podle zásad platných pro učitele státních škol středních. Na sporu je jenom, zda st-li při tomto propočtení byla právem z celkové odsloužené doby odečtena doba 4 roků jako doba čekatelská.

Podle § 6 vl. nař. č. 666/20 propočte se profesorům škol středních celá pro postup započitatelná služ. doba doba přesahující 4 roky. — Tuto dobu 4 roků kvalifikuje tedy vl. nař. č. 666/20, a to — jak nss podrobně odůvodnil v nál. Boh. A. 1340/22 — právem pro účely propočtení služ. doby za dobu čekatelskou ve smyslu § 1 zák. č. 222/20. Podle cit. předpisů a z důvodů uvedených v cit. již nál. Boh. A. 1340/22 slušelo tedy taky st-li při propočtení jeho celkové doby pro postup platový a časový hodnotiti jen onu dobu, která z celkové (jinak započitatelné) doby služební zbude po odečtení čtyř roků jakožto doby čekatelské, která pro platový a časový postup v hodn. třídách státních učitelů středoškolských z důvodu propočtení zůstane mimo zřetel. Postup žal. úřadu pokud se týče zsp se tudíž po té stránce plně shoduje se zák. č. 222/20, resp. nař. 666/20.

Proti tomu nemůže se st-l s úspěchem dovolávati toho, že čl. VII. zák. č. 541/1919, zejména § 4 nestanoví výslovně 4letou dobu čekatelskou a že mluví v § 3 o »prvém roce (čekatelském)«; neboť — jak rozvedeno v cit. nál. Boh. A. 1340/22 — jde právě ze souvislosti cit. ustanovení, zejména také ze znění a vzniku zák. 222/20, že ona 4letá doba čekací, po jejímž odsloužení vzniká teprve nárok (býv.) suplenta na jmenování skutečným učitelem (profesorem), je svou povahou dobou čekatelskou ve smyslu § 1 zák. 222/20, kterou jest při propočtení služ. doby, upravujícím minimální nároky na postup platový a časový podle pevné šablony bez ohledu na individuální poměry jednotlivého zaměstnance, odečísti i u takového zaměstnance, který snad individuálním jmenováním se stal def. zaměstnance (profesorem) dříve než po 4 letech služby přípravné (čekatelské).

Pro opačný svůj názor nemůže stížnost taky nic vyvozovati ze slůvka »celá« v § 6 vl. nař. 666/20, když přece cit. § 6 právě výslovně stanoví, že se propočte celá pro postup započitatelná služ. doba »přesahující 4 roky«.

Vzhledem k tomuto právě uvedenému dodatku § 6 vlád. nař. 666/20 —, o němž stížnost netvrdí a nss z důvodů uvedených v nál. Boh. A. 1340/22 neshledal, že by nebyl ve shodě se zákonem, — neplyne ovšem pro stanovisko stížnosti nic ani z předpisu čl. VII § 5 odst. 2 zák. čís. 541/1919, podle něhož »suplující profesori budou ustanoveni zatímními profesory a celá jejich služ. doba se jim započítá plným rozsahem pro dosažení vyšších stupňů platových« —, neboť při tomto předpisu jde o platový postup na základě jmenování, nikoliv o postup z titulu propočtení služ. doby, (teprve později zákonem čís. 222/20 zavedený).

Č. 7601.

Zaměstnanci veřejní: * Měl-li úředník skupiny A, jmenovaný do VII. hodn. tř., v době účinnosti platového zák. č. 103/1926 požitky VII. hodn. třídy 4. plat. stupně, jest dobu rozhodnou pro stanovení výše služného zjistiti dle § 170 odst. 2 cit. zák. a nikoli podle usnesení ministerské rady ze 16. července 1926.

(Nález ze dne 3. prosince 1928 č. 16.628/27.)